

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De mutatione aque in vinu[m] ca. xxxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Evanglica

latinum. Utrum autem agne quod agnouisti matrem misserere nobis, fuerit an promiserit Ihesus agne quod obtulisti te proponendum dubium nobis: dona nobis pacem est. Tunc tamen dicit potius quod nesciebat hoc nomine oīno cum dixit. Tu es petrus. Vnde in electioe duodecim, ubi dicitur, et imposuit simoni nomine petri. Si vero modo imposuit in sequentib; firmavit. In castrovolebus Iesus redire in galileam inuenit philippum et dicit ei. Sequere me. Hic erat dominus beatus Iuda cōcūns andree et petri. Hic inueniens iacobael fratrem suum dixit ei. Quem scripsit moyses in lege et prophete inuenimus? item sum filius ioseph a nazareth, et ait iacobael. A nazareth potius ei aliquid boni: despiciue quoniam non, vel remissione legitur. Iste enim legi. Et egredies hyga dominus regi? legerat in pro dicens esse et nazarens phebia nazareus vero vocabis. Id est floridus et signa adueniuntur quod alta editio dicit et tuus domini forte notaue flos de radice eius rater ait. A nazareth ascenderet, potius aliqd boni esse, quod si diceret. Nunc tandem a nazareth potius aliqd esse bonum. Et adduxit eum philippus ad Iesum. Quo renente ad se ait Iesus. Ecce vere israelita in qua dolum non est. Et dixit iacobael. Unde me nosti? Redit Iesus. Primumque te philippus voca ret: cu[m] esses sub sicu[m] vidi te. Redit iacobael. Rabbi tu es filius dei: tu es rex istud, quod agnoscis istud non absente vidisse quod solus gesserat et quod et ubi a philippo vocari sit: chris[ti] et deum facies. Tunc quidam de predicatione exponunt hebreos. Cum eras in lumbis ade latenter sub sapientia et iam predicatorum te. Et regressus es Iesus in galileam.

De variis opinionibus historie,

Capl'm. XXXVII.

Quisque id est
b ordo historie euangelice apodoces
Dinceps varie ordinantur usque
ad incarcerationem iohannis. Quidam dicitur quod circa primum pascha post baptismum couerterit dominus aquam in vinum. Ideo quod iohannes subsequenter post hoc miraculum narrat cum ascenderet in hunc iudeam: et ecclisse ementes et vendentes de templo, quod nunquam ab eo factum dicitur nisi in pascha. Sed eis obuiat ecclesie consuetudo quod in epiphania factum esse tenet quotannis solenniter.

nzando memorat. Fuerunt etiam qui discerent quod eadem die qua baptizatur est fecerit dominus miraculum. Sed mattheus ait. Tunc Iesus dominus est in desertu, et marcus statim expulit Iesum spiritum in desertu. Habet enim ecclesia quod eadem die, sed revolutione annis hec tria facta sunt. Aduentus magorum tredecima die primi anni. Baptismus eadem die tricesimi anni vel tricesimi primi anni. Mutatione aque eadem die revolutione anno. Unde maximus episcopus in sermone qui sic incipit. Cum plura nobis fratres res sint, sicut ait.

Sic posteritati sue fit. Beda dicit, quia post delis mandauit annis revolutione anno codicis tiquitas, hodie salutis fecit miraculum de uator a chaldis ad quoniam panibus et duobus ratus est, hodie fluens piscibus

ta Jordanis benedictione propria baptismatis secreta sunt, hodie in uitatu ad nuptias aq[ua]s vertit in vinum. Unde et in antiquioribus libris dies illa pluraliter dicitur dies epiphantio, plurius illustrationem christi. Epiphania enim illustrationem sonat. Haec tres in manifestationes proprias quidam nominibus distinguuntur. Epiphaniam vocates eam illustrationem que facta est per stellam quasi de sursum factam. Theophaniam eam que in baptismo quasi a deo, id est a patre factam. Beophaniam eam quod in nuptiis quasi in domo factam. Bem enim dominus sonat. Ut erunt ad huc restat inter summos et catholicos doctores de ordine historie duplex opinio. Quidam ei scribentes. Unum ex quatuor: imitantes Ammonium alexandrinum, eusebium celariensem, theophilum quod septimus a petro sedis antiochiae, quod dicitur dominum post ieiunium aperte predicasse, discipulos congregasse, et sermonem in monte facit ante vini miraculum, quia legunt dominum et discipulos eius inuictatos ad nuptias. Communior autem et veracior opinio est dominum post illud miraculum discipulos vocasse occulte et occulte predicasse usque ad Ioannis incarcerationem: sed post publice. Et hunc ordinem presequemur sive alterius ordinis pludicio.

De mutatione aque in vinum.

Capl'm. XXXVIII.

Those sunt nū
e ptie in Lana galilee, tunc vicino gas
lilee sic dicto, et erat matre Iesu ibi
Et vocatus est Iesus ad nuptias et discipuli

C 3

Historia

elus quidā s. futuri discipuli; qz ad verbum
ioannis iam plures audiebant eū occulte q
post oīo securi sunt eum. Nō est vocat⁹ io
seph: sed maria. Vñ quidā dicūt ioseph fus
isse mortuū: et virginē transisse in custodias
filii; qz nec etiā deinceps legit de eo in euang
elio. Qz si nondum mortuū: tñ certū ē qz i
passione dñi mortuus erat; qz vxor eius alij
comendata est. Quidā autem hās nupti
as fuisse ioannis euangeliste; et ideo vocata
est maria: qz mater tera eius; et dñs: qz cōso
brinus eius. Et dicūt qz dñs eum volentem
nubere: ex his nuptiis vocauerit qd certum
nō est. Et deficiēte vino: dixit mater ielu ad
eum. Vñ nō habent. q. d. da eis vñ. Re
spondit iesus. Quid mīhi et tibi ē mulier. nō
dum venit hora mea. Licit mulier sit quasi
adlectiū nomē fractiōis qī mollier. camen
qñqz nomē sexus est. maxime qñ virgo vī
riportens est. Et est sensus. Vñ fieri miracu
lum; sed ad hoc agendū qd habeo tecū com
mune. qī diceret. Ex natura tibi cōmuni nō
ago hoc; sed in hora passionis que nondum
venit; ex cōmuni natura mīhi et tibi patiar.
Hec est credēdū fm genēaticos hoc dixisse
dñm. qui putat vñūquēs horā suam morū
habere ineuitabiliē fm horā cōstellationis i
qua natus est. sed vocavit horā suā. Id ē a se
disposita. Voluntate em̄ mortuus est nō ne
cessitate. Erāt autē ibi sex lapide hydrie. id ē
vasa aquatica posite fm purificatiōis iudeo
rum. Trebro iudei baptizabat vasa epularo
ria. et si casu aliquid tangerebat iūmūndū nissi
lorū nō comederebat. Erāt ergo posite vt si for
te cōtigisset aliquēde cōsūltis oportere lava
ri aquā haberēt paratā. Impleuerūt autem
eas mīstri aq ad pceptū dñi. et tulerūt aquā
vñ factaz architrīclino. i. pmati inter cōsu
lantes in trīclinio. Trīliniū qdā dicūt suis
se domū tricameratā. vel tres habentē testu
dines sub qbo discumbebant. Uel forte tres
erāt ibi mensarū ordines ut in refectoriis fle
ri solet. Et cōmendauit architrīclin⁹ vñi bo
nitate. Post iūmūndū mī endauerūt oēs mi
raculi nouitatē. Hoc em̄ initio signoꝝ mani
festauit iesus gloriā suā. Hec dīr hoc ē īiti
um qn et pūs signa fecisser. nascēdo de vgīe
magos stella pūia ducēdo. xl. dīcib et noctis
b⁹ iēumando et hmōi. Sed hoc fuit primū
publicē et ad publicandū faciū. Uel primū
factū in cana galilee.

De instructione Nicodemū
Laplin. XXXIX.

Rat aut homo

e ex phariseis nscodem⁹ noīe: d
pncipib⁹ indeor. Hic ventrad
tesum nocte: qz timuit pplm offendere cū cī
de pncipib⁹. Uel qz magister erat in istl palā
discere erubuit. et ait ad iesum. Rabbi: scim⁹
qz deo venisti in agister. Nemo em̄ pōt bec
signa facere q tu faci. nisi fuerit de⁹ cī eo. q.
d. Doce me de regno dei. Rūdit iesus Amē
amē dico tibi: nissi q̄s renat⁹ fuerit denuo nō
poterit viderē regnū dei. In veteri testamen
to q̄s iuramentū erat. Vnūt dñs. In novo.
Amen dico. Et cī in alijs simpliciōis
lo loāne gemīaf. fm illud. Sit fmo vi eti,
q̄s diceret. vez dico corde et ore. Cūqz mira
ref nicodem⁹ q̄o possit bō scđo nascē cū nō
nisi carnalē natūrāte scīret: edoc⁹ eit adū
despūali q̄ fit ex aq̄ et spū: quaz neutrā ita
ri pōt. Tñ qz adhuc inflatus erat magistrall
scīa nō poterat intelligere. sō meruit audiē.
Tu es magister in istl z hec ignoras: vt scī
vitaret em̄ ad hūllāte. Instruxit etiā cū dību
mana z dīmina sui natūrāte. de passionē
ascensione. et de plurib⁹ alijs. Qz autē dicit N
emo ascēdit i celū nissi q̄ descendit de celo. sen⁹
ē. Nemo ascēdit nisi chīrus cū corpē suo. Uel
fm tropū q̄ dīcim⁹ dñm facere q̄ per eū faci
mus. Et est sensus. Nemo ascēdit nisi quē
de⁹ ascēdere facit.

De prima electione emētū z vendētū
in templo. Laplin. XL.

P proximo pa

i sca ascēdit iesus bīerosolymā et
elecit vendētēs z emētēs dīcēlo
hoc em̄ bis fecisse credit. Et post illud pasc
incarcerat⁹ eit iōānes. Aut em̄ iōānes mīge
lista. Quia cū p⁹ bī pasca: rediſset iesus in iā
deam adhuc erat iōānes baptizans i emō
Interū autē pūs qz ascēderet in pascā qdā
vocauit discipulos z docuit z miracula fecit
sed nō adeo publicē. Sane ibat iesus iūta
mare galilee. Lac⁹ est q̄ fit iordane influente
et dīr mare cū sit aq̄ dulcis idiomaticē hebreo
qz omnē aquaz collectionē vocat hebreus
tharsis. id est mare. Et dīr galilee: qz pīterfluit
galilea. Qñqz mare ryberadis dīr qz famosa
ē clītas hec q̄ ei immīnet. Qz autē dī stagnū

